

Arrest

nr. 88 158 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat GARDIN, loco advocaat P.-J. STAELENS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 16 april 2011 en diende op 22 april 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou een soenniet zijn. In 1997 zou u een relatie begonnen zijn met uw huidige echtgenote G.(...) M.(...) (O.V. nummer 6.803.109). Zij zou echter een Sjiiitische moslima zijn. U wilde met haar huwen maar haar familie zou tegen het huwelijk gekant zijn aangezien jullie religie verschillend is. In 2005 zou u betrokken geraakt zijn bij de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). Jullie zouden toch wettelijk gehuwd zijn op 10 maart 2009. Van midden juni 2010 tot augustus 2010 zouden jullie in Gazipur gewoond hebben. U zou eind augustus door zes politieagenten gearresteerd zijn. U zou twee dagen vastgehouden zijn in het politiekantoor. Uw echtgenote zou ondertussen gedwongen zijn om opnieuw bij haar ouders te gaan wonen. Uw echtgenote zou zwanger geweest zijn. Uw schoonvader zou haar gedwongen hebben tot het drinken van een medicijn dat een abortus veroorzaakt. U zou geslagen zijn in de laatste week van september 2010 door gangsters die uw schoonvader zou ingehuurd hebben. U zou daarbij een verwonding aan uw been hebben opgelopen waardoor u 25 hechtingen nodig had. Uw echtgenote zou eind 2010 contact kunnen opnemen hebben met u door het gebruiken van de telefoon van een bediende. Uw schoonvader zou ook een valse rechtszaak tegen u ingediend hebben wegens de ontvoering, verkrachting, moord en verstoppen van het lijk van uw echtgenote. U en uw echtgenote zouden samen Bangladesh hebben verlaten op 10 maart 2011. Jullie zouden over land naar India zijn gereisd. Jullie zouden een maand in India verbleven hebben. Vanuit India zouden jullie per vliegtuig naar Italië zijn gereisd. Van Italië zouden jullie per auto naar België zijn gekomen. U diende in België op 22 april 2011 samen met uw echtgenote GAZI Mohosena (O.V. nummer 6.803.109) een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een Belgisch medisch attest aangaande uw persoon en een Belgisch medisch attest aangaande uw echtgenote.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u of uw echtgenote GAZI Mohosena (O.V. nummer 6.803.109) geen enkel 'origineel bewijs' neerlegden ter staving van jullie identiteit, nationaliteit, asielerelaas of vluchtroute. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure. U gaf aan dat de smokkelaar al uw documenten heeft bijgehouden waaronder uw identiteitskaart en huwelijkscertificaat (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.14) U hebt op geen enkele andere manier getracht om uw identiteit of nationaliteit aan te tonen. Hoewel u ondertussen al bijna een jaar in België bent, heeft u geen enkele moeite gedaan om aan documenten te geraken. U had drie of vier maanden geleden een laatste contact met uw broer (zie gehoorverslag CGVS p.6). U had dan ook drie of vier maanden geleden aan uw broer al kunnen vragen om eventueel een duplicaat van uw huwelijkscertificaat of dergelijke te laten opsturen. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd. 31 mei 2011 werd u gewezen op het belang van het verzamelen van zoveel mogelijk documenten ter staving van uw identiteit en uw asielerelaas. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op uw identiteit of nationaliteit, noch op de identiteit of nationaliteit van uw echtgenote.

Verder kan er ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde arrestatie, noch aan de beweerde valse rechtszaak tegen u die uw schoonvader zou ingediend hebben wegens de ontvoering, verkrachting en moord op zijn dochter (m.a.w. uw echtgenote). Wat de arrestatie betreft, dient opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u de naam niet kent van de politieagent die verantwoordelijk was voor uw arrestatie (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is ook opmerkelijk dat u geen exacte datum kan aangeven wanneer de arrestatie plaatsvond of wanneer u werd vrijgelaten aangezien het hier toch over een ingrijpende gebeurtenis in uw leven gaat (zie gehoorverslag CGVS p.16). U legde ook geen enkel document neer betreffende een arrestatie. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde arrestatie. Aangaande de valse rechtszaak werd opgemerkt dat u meerdere malen verklaarde dat u daarover geen kennis hebt (zie gehoorverslag CGVS p.17 en p.18). Dit blijkt ook uit uw verklaringen. Zo wist u niet wanneer de rechtszaak werd ingediend (zie gehoorverslag CGVS p.17). U bent niet op de hoogte van de huidige stand van zaken in uw rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.18). U weet niet welke documenten er werden uitgevaardigd

(zie gehoorverslag CGVS p.18). U weet ook niet welk artikel moord en verkrachting is in de Bengaalse strafwet (zie gehoorverslag CGVS p.18). U hebt zich ook niet geïnformeerd naar de rechtszaak. Nochtans had u drie tot vier maanden geleden een laatste contact met uw broer (zie gehoorverslag CGVS p.6). U hebt ook geen advocaat gecontacteerd (zie gehoorverslag CGVS p.19). Gezien het gebrek aan kennis en interesse in uw beweerde rechtszaak kan er geen geloof worden gehecht aan de rechtszaak en de beweerde problemen die hieruit voortvloeiden.

Vervolgens merkte het CGVS enkele tegenstrijdige verklaringen op aangaande essentiële elementen van uw asielrelaas met de verklaringen die uw echtgenote aflegde bij het CGVS. Deze tegenstrijdigheden bevestigen verder het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas. Ten eerste gaf u aan dat u eind augustus 2010 werd gearresteerd door **zes politieagenten** (zie gehoorverslag CGVS p.16). U stelde dat uw echtgenote dit ook had gezien aangezien het 's nachts gebeurde en jullie samen sliepen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u werd gearresteerd **door zeven tot acht politieagenten** (zie gehoorverslag CGVS G.(...) M.(...) O.V. nummer 6.803.109 p.10). Ten tweede verklaarde u dat u uw **schoonvader hebt ontmoet** in het politiekantoor eind augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u **haar vader nooit** heeft ontmoet (zie gehoorverslag CGVS G.(...) M.(...) O.V. nummer 6.803.109 p.11). Het is weinig waarschijnlijk dat u tegen uw echtgenote daarover nooit iets gezegd zou hebben. Ten derde gaf u aan dat u **twee dagen** werd vastgehouden in het politiekantoor (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw echtgenote stelde dat u **twee tot drie dagen** bent vastgehouden in het politiekantoor (zie gehoorverslag CGVS G.(...) M.(...) O.V. nummer 6.803.109 p.10). Ten vierde gaf u aan dat uw schoonouders een huwelijk arrangeerden voor uw echtgenote **in het begin van 2010** (zie gehoorverslag CGVS p.14). Uw echtgenote stelde echter dat haar ouders een huwelijk regelden met een andere man **in september 2010** (zie gehoorverslag CGVS GAZI Mohosena O.V. nummer 6.803.109 p.10). September kan bezwaarlijk het begin van het jaar genoemd worden. Ten vijfde gaf u aan dat uw vrouw **geen contact meer had met haar zus**, later gaf u aan dat uw vrouw haar **zus had toegevoegd op facebook**, wat erop wijst dat ze wel degelijk contact had met haar zus (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.21). Dit is bevreemdend gezien jullie ingeroepen vrees voor haar familie. Uw vrouw **ontkende dat ze contact had met haar zus** en ontkende dat het haar facebook account betrof (zie gehoorverslag CGVS G.(...) M.(...) O.V. nummer 6.803.109 p.6 en p.12). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen het geloof in uw verklaringen en die van uw echtgenote.

Voorts dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. U zou samen met uw echtgenote per vliegtuig met een vals paspoort vanuit India naar Italië hebben gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kende de naam, de kleur en de nationaliteit van het valse paspoort maar u kende geen geboortegegevens én u wist niet of het paspoort een visum bevatte (zie gehoorverslag CGVS p.12). Gezien de huidige strenge en individuele grenscontroles op de internationale luchthavens, is het ongeloofwaardig dat u zulke reis naar Europa ondernam zonder meer gegevens over dat paspoort te kennen. U zou per auto samen met uw echtgenote van Italië naar België hebben gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon geen enkel land of stad aangeven waar u zou doorgereisd zijn (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit in combinatie met uw gebrekkige informatie over het valse paspoort, doet vermoeden dat u mogelijks onder uw eigen paspoort hebt gereisd.

Het CGVS merkt ook nog op dat u lid was van een politieke partij in Bangladesh met name de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP") (zie gehoorverslag CGVS p.10). Echter verklaarde u uitdrukkelijk dat u geen politieke problemen had in Bangladesh en uw politieke activiteiten niet de redenen zijn waarom u Bangladesh hebt verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.10).

U en uw echtgenote konden jullie asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Het medisch attest (zie document 1, blauwe map) geeft aan

dat u een verwonding hebt aan uw voet maar het attest geeft niet aan hoe en in welke omstandigheden u de verwonding hebt opgelopen. Het medisch attest is geen bewijs ter staving van het beweerde feit dat u werd geslagen in Bangladesh.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn middelen werpt verzoeker de schending op van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van het motiverings-, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“ Eerste middel

Schending van (...)

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat zij geen geloof hecht aan het asielrelaas van de verzoekende partij en bijgevolg geen geloof hecht aan de vrees voor vervolging in Bangladesh. Het CGVS stelt namelijk in haar beslissing: (...)

II.1.2. In haar motivering rechtvaardigt het Commissariaat Generaal de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij door te wijzen op een contradictie in het verhaal van de verzoekende partij. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

“Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker.”

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State: (...)

II.1.3. Het Commissariaat-generaal stelt in haar beslissing dat de tegenstrijdigheid verklaringen aangaande essentiële elementen tussen de verklaringen van de verzoekende partij en haar echtgenote, een reden is geen gehoor te geven aan de geloofwaardigheid van de verzoekende partij. Het CGVS stelt namelijk in haar beslissing: (...)

Het feit dat de verwerende partij dergelijke pietluttige details aanhaalt om te twifelen aan het asielrelaas is gewoonweg beschamend. Het is evident dat de verzoekende partij precies weet over hoeveel agenten het ging tijdens de arrestatie, aangezien zij diegene was die gearresteerd werd. Het feit dat de echtgenote aangeeft het niet precies te weten door te stellen dat het er 7 of 8 zouden zijn, toont aan dat ze wel degelijk wist dat het om meerdere agenten ging, maar dat ze ze niet geteld heeft, wat haar überhaupt ook niet kwalijk kan genomen worden. Ik hoop, daarnaast, dat de verwerende partij zal erkennen dat 7 of 8 dicht bij 6 ligt?

EN (...)

Waarbij dient opgemerkt te worden dat het niet is omdat iets weinig waarschijnlijk is, dat het daadwerkelijk niet zo zou zijn. Dat de verwerende partij dan ook om deze reden geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoekende partij is dan ook ongegrond.

EN (...)

Hierbij dient opgemerkt te worden dat G.(...) M.(...), de echtgenote van de verzoekende partij, tijdens het kort interview op de DVZ dd. 31 mei 2011 stelt: ‘Mijn man word vrijgelaten na 2 dagen’. Ook de verzoekende partij zegt dat zij 2 dagen werd vastgehouden. Dus het is aannemelijk dat zij de derde dag vrijgelaten werd, na twee volle dagen opgesloten te zitten. Dit is dan ook geenszins een

tegenstrijdigheid, maar een verkeerde interpretatie van de verwerende partij. Het feit dat de verwerende partij dergelijke argumenten moet aanhalen om het asielrelaas van de verzoekende partij te weerleggen, is gewoonweg ridicuul.

EN (...)

Hierbij dient opgemerkt te worden dat de verzoekende partij kan bedoelen dat de ouders van haar echtgenote reeds het huwelijk aan het organiseren waren begin 2010 en dat de echtgenote de effectieve periode aangeeft wanneer het huwelijk zou plaatsvinden... Dergelijke uitspraken zijn zodanig voor interpretatie vatbaar dat deze geen argument kunnen vormen om te twijfelen aan het asielrelaas van verzoekende partij.

EN (...)

Het is reeds duidelijk dat de 'ingeroepen vrees' voor de familie van de echtgenote vooral gericht is jegens de vader en niet jegens de zus van de echtgenote. Gezien G. M., de echtgenote van de verzoekende partij, tijdens het kort interview op de DVZ dd. 31 mei 2011 stelt: 'Toen kwam ik te weten via mijn zus dat mijn vader een terrorist had betaald om mijn man aan te vallen' EN 'Via mijn zuster contacteerde ik mijn man'. Hieruit blijkt duidelijk dat de zus 'inside' informatie door gespeeld heeft aan de echtgenote van de verzoekende partij en bovendien hun geholpen heeft om contact te zoeken met elkaar. Hieruit blijkt duidelijk dat het niet bevreemdend zou zijn dat verzoekende partij nog contact zou zoeken, want de zus vormt geen bedreiging.

II.1.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas. Ongeacht de zogenaamde contradicties die niet tegen de verzoekende partij kan gebruikt worden waardoor de bewering van de verwerende partij die de beslissing staft niet klopt.

II.1.5. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing sowieso vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.

II.2. Tweede middel

Nieuwe stukken in volle rechtsmacht

II.2.1. Indien de verwerende partij toch nog zou twijfelen aan het asielrelaas van de verzoekende partij en aan de gebeurtenissen die geleid hebben tot de vlucht van de verzoekende partij, legt de verzoekende partij nog 2 nieuwe stukken voor die haar asielrelaas bevestigen. Ten eerste als stuk 3 een geboorte certificaat, bewijs dat de verzoekende partij afkomstig is uit Bangladesh en er dus niet meer kan getwijfeld worden aan haar identiteit en/of nationaliteit. Ten tweede als stuk 4 een commissioner certificate, waarvan een vrije vertaling hieronder wordt gegeven:

DHAKA CITY CORPORATION

I Know this person as I. G.

His father's name is A.G.

His mother's name is R. N.

His adress: 560 North Shajahanpur, 1217 DHAKA.

I know him, he lives on this address, he is a temporary resident here. He is born in Bangladesh as I know he never did any crime against the country and his behavior is good. I wish hem prosper, and a good life

Police station 12-7-2011

Deze 2 stukken bevestigen onafhankelijk van elkaar het asielrelaas van de verzoekende partij. De verzoekende partij toont met volgende documenten aan dat zij wel degelijk moeite gedaan heeft om haar nationaliteit en identiteit te bewijzen en dat dit dan ook niet meer kan verweten worden aan verzoekende partij. De vertaling en originelen van deze stukken kunnen voorgelegd worden tijdens de zitting op vraag van de verwerende partij."

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door de commissaris-generaal afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoekers geen begin van bewijs neerlegden omtrent hun identiteit, nationaliteit, asielrelaas of vluchtroute, (ii) verzoeker vage verklaringen aflegde inzake zijn arrestatie en valse rechtszaak die door zijn schoonvader tegen hem werd ingediend, (iii) verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden, (iv) verzoekers ongeloofwaardige verklaringen aflegden over hun reisweg, (v) er geen elementen zijn die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen en (vi) de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn de beslissing in een positieve zin om te buigen.

2.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.4. Hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure legt verzoeker geen enkel origineel document neer ter staving van zijn identiteit of nationaliteit. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van een geboorteakte toe, afgeleverd op 10 mei 2012. Aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien verbleef verzoeker op het ogenblik van de afgifte al anderhalf jaar in België en is de afgifte van deze akte door de Bengaalse overheden weinig verenigbaar met zijn verklaarde vrees ten aanzien van diezelfde autoriteiten (stuk 3a, gehoorverslag verzoeker CGVS 17/04/2012, p. 19). Wat het "commissioner certificate" betreft, stelt de Raad vast dat dit evenzeer slechts een kopie is waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien is de vrije vertaling van dit stuk, geciteerd in het verzoekschrift, niet voor eensluidend verklaard, zodat de Raad op grond van artikel 8 van koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is de vertaling in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). De inhoud van het stuk staat overigens haaks op verzoekers verklaring de Bengaalse overheden te vrezen. Immers, blijktens verzoekers vertaling werd dit document op 12 juli 2011, na verzoekers vlucht uit Bangladesh, opgesteld door een Bengaalse politie-eenheid die hierin verklaart dat verzoeker nooit een misdaad tegen de staat heeft begaan en een goed gedrag (en zeden) vertoont. Deze verklaringen staan aldus volledig haaks op de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten, met name het feit dat hij op grond van valse beschuldigingen van zijn schoonvader door de politie eind augustus 2010 zou zijn gearresteerd en twee dagen vastgehouden en dat er nadien een rechtszaak tegen zijn persoon zou zijn aangespannen waarin hij beschuldigd wordt van het ontvoeren, verkrachten en vermoorden van zijn echtgenote en het verstoppen van haar lijk (stuk 3a, gehoorverslag verzoeker CGVS 17/04/2012, p. 16). De geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen wordt hierdoor verder ondermijnd. De vaststelling dat verzoeker zijn beweerde problemen niet met enig begin van bewijs staft, dat hij geen enkel origineel bewijs aanbrengt ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en vluchtroute – verzoeker verklaart vanuit Delhi naar Italië te zijn gevlogen en moet bijgevolg in het bezit zijn (geweest) van een vliegtuigticket of instapkaart -, en voor het ontbreken van deze documenten geen aannemelijke verklaring maakt dat niet langer geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

2.5. De Raad treedt de verwerende partij bij waar deze stelt dat verzoekers verklaringen en deze afgelegd door zijn echtgenote discrepanties, incoherenties en zelfs manifeste tegenstrijdigheden bevatten aangaande essentiële elementen van hun relaas. Zo stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarden geheel niet te weten of er in hun land van herkomst een rechtszaak tegen verzoeker werd opgestart (stuk 13a, Vragenlijst DVZ verzoeker 31/05/2011, p. 3 en stuk 13b, Vragenlijst DVZ verzoekers echtgenote 31/05/2011, p. 3), maar er van die onwetendheid nadien geen sprake meer was op het Commissariaat-generaal, waar zij beiden aangaven dat er in hun land van herkomst zeer zeker een rechtszaak tegen verzoeker was opgestart. Verzoeker en zijn vrouw lieten geheel na enigszins *in concreto* toe te lichten wanneer en op welke wijze zij van dit essentiële gegeven dan wel plots op de hoogte zouden zijn gesteld. Het betreft echter belangrijke informatie die betrekking heeft op de kern van hun relaas, met name de gerechtelijke vervolging van verzoeker. Ook wat de spilfiguur in hun relaas betreft, met name verzoekers schoonvader die verzoeker op basis van valse aantijgingen zou hebben laten arresteren en gerechtelijk vervolgen en die de bende zou hebben ingehuurd die hem eind september 2010 in elkaar zou hebben geslagen, legden verzoeker

en zijn vrouw volstrekt tegenstrijdige verklaringen af. Immers, waar verzoeker verklaarde dat hij zijn schoonvader ooit heeft ontmoet, meer bepaald in augustus 2010 in het politiekantoor (stuk 3a, gehoorverslag verzoeker CGVS 17/04/2012, p. 10), stelde zijn echtgenote dat haar man haar vader nooit heeft ontmoet omdat zij de kans hiertoe niet zouden hebben gehad (stuk 3b, gehoorverslag verzoekster CGVS 17/04/2012, p. 11-12). Het gegeven dat verzoeker en zijn vrouw manifest tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent het feit of verzoeker zijn schoonvader, de persoon die blijkens hun verklaringen als enige verantwoordelijk zou zijn voor alle vervolgingsproblemen die hen ertoe genoopt zouden hebben Bangladesh te verlaten, al dan niet ooit in het verleden zou hebben ontmoet, doet, net als de vaststelling dat zij geen afdoende uitleg weten te verschaffen voor deze contradictie tussen hun verklaringen, op ernstige wijze verder afbreuk aan hun geloofwaardigheid en aan die van de ingeroepen problemen. De verklaringen van verzoeker en zijn vrouw vertonen ook een manifeste tegenstrijdigheid aangaande een facebook-profiel dat inmiddels niet meer zou bestaan maar waarvan kan worden aangenomen dat het aan verzoekers echtgenote toebehoorde. Toen verzoeker een afdruk van de welbepaalde facebook-pagina werd getoond (stuk 17, Landeninformatie, Facebook account M.H. d.d. 6 maart 2012), verklaarde hij uitdrukkelijk dat het de facebook van zijn vrouw betrof (stuk 3a, gehoorverslag verzoeker CGVS 17/04/2012, p. 21). Verzoeker stelde dat zijn vrouw waarschijnlijk nog over een andere facebook-account beschikt op naam van G., en dat zij beiden soms met vrienden chatten (*Ibid.*). Ook verzoeker zelf blijkt volgens zijn verklaringen net als zijn vrouw over een facebook-account en een mailadres te beschikken (*Ibid.*, p. 7). Uit de afdruk van de facebook-pagina die verzoeker werd getoond en die op naam van M.H. staat, blijkt onder de vermelding 'familie' dat zijn vrouw via deze weg nog contact zou hebben met een zus, een neef en een nicht. De echtgenote van verzoeker hield tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal echter vol dat dit niet haar facebook-account is, maar meent dat het het werk is van een hacker. Nu de gegevens op de betreffende account volledig overeenstemmen met de gegevens die verzoekers vrouw naar aanleiding van haar gehoren verschafte omtrent onder meer (de namen van) enkele familieleden, de hogeschool waar ze haar opleiding zou hebben genoten en haar huidige verblijfplaats, de foto op die pagina overeenstemt met haar persoon en verzoeker bevestigde dat deze account aan zijn vrouw toebehoort, kan hieruit geconcludeerd worden dat het wel degelijk de facebook-account van verzoekers echtgenote betreft. De vaststelling dat verzoeker en zijn vrouw elk een openbaar account aanmaakten op facebook, verzoekers vrouw op haar account "bevriend" blijkt te zijn met enkele van haar familieleden, en zij beiden via deze weg zonder enige schroom vertrouwelijke informatie, waaronder hun woonplaats in Kortrijk, publiekelijk via het internet vrijgeven ondermijnt op fundamentele wijze de ernst en de geloofwaardigheid van de vrees die zij jegens verzoekers schoonvader alsook ten aanzien van de Bengaalse autoriteiten beweren te koesteren.

Voorgaande vastgestelde incoherenties en manifeste tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn echtgenote ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van hun asielaanvraag.

2.6. Van een asielzoeker mag een gedegen kennis worden verwacht van de aspecten van zijn relaas die van determinerende invloed zijn geweest op zijn verdere leven en die mede de aanleiding voor zijn vlucht vormden. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal meermaals dat hij geen kennis heeft over de rechtszaak die in Bangladesh tegen zijn persoon zou worden gevoerd (stuk 3a, gehoorverslag verzoeker CGVS 17/04/2012, p. 17 en 18). Zijn onwetendheid aangaande de zaak die zijn schoonvader tegen hem zou hebben aangespannen en waarin hij beschuldigd zou worden van het ontvoeren, verkrachten en vermoorden van zijn echtgenote blijkt duidelijk uit zijn verklaringen. Zo gaf hij aan niet te weten wanneer de rechtszaak werd ingediend, wist hij niets van de huidige stand van zaken, bleek hij niet te weten welk artikel uit de Bengaalse strafwet moord en verkrachting bestraft en kon hij evenmin zeggen welke documenten er werden uitgevaardigd (*Ibid.*, p. 17 en 18). Verzoekers onwetendheid omtrent de beweerde rechtszaak ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het relaas.

2.7. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. De Raad stelt vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de pertinente motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde illegale binnenkomst in de Europese Unie en de daarbij gebruikte documenten. Dit motief blijft overeind en wordt door de Raad overgenomen.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen specifieke elementen aanbrengt met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Nochtans vraagt verzoeker *in fine* van zijn verzoekschrift om hem deze toe te kennen. Gelet op het volstrekt ongeloofwaardig karakter van zijn asielaanvraag, kan hij zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou

lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van voormelde wet.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van de aangevoerde bepalingen en beginselen. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER